

[Helge Sander]

Så lad os i stedet for hjælpe de arbejdsledige, og det er det, hele min argumentation går ud på. Derfor kan man ikke bare komme og sige, at de 17-årige har et job, der ikke er særlig perspektivrigt. De har et job. Det er mere, end hvad de har, når de bliver 18 og 19, fordi Socialdemokratiet med sin gammeldags holdning til alt det med indslusningsløn osv. forhindrer de unge mennesker i at have et job – og for den sags skyld også mange andre, som kunne finde et job inden for de mange områder, hvor der er tilstrækkelig mange opgaver at løse, hvis blot vi ikke havde det utrolig stive lønsystem, som vi har.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal rette mig efter, hvad formanden har sagt, så vi skal have det her afsluttet. Men jeg synes alligevel, at jeg har behov for at bede om denne korte bemærkning.

Det er ikke sådan, at alle 17-årige har en beskæftigelse. Det, hr. Helge Sander siger, betyder, at hvis man, efter at man er fyldt 18 år, skulle fortsætte med dette arbejde – som ikke har noget perspektiv, som er en mellemstation, inden man kommer i gang med noget, der er lidt mere perspektiv i – så vil det gå ud over nogle andre 17-årige, måske også 16-årige. Det er ikke sådan, at det kan løse vores arbejdsløshedssituation; tværtimod skaber det flere problemer.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal ikke anfægte hr. Ole Vagn Christensens ønske om, at julefreden skal sænke sig, men der er altså nogle bemærkninger undervejs, som må siges, før det kan lade sig gøre. Det var hr. Ole Vagn Christensen også et lysende eksempel på.

Jeg vil starte med at bede arbejdsministeren bekræfte, at arbejdsministeren ikke har givet besked på, at der skulle sendes den telefax ud til arbejdsformidlingerne, som er blevet afsendt i dag med henblik på at få stoppet godkendelse af orlovsordninger efter den gældende lov.

Der er ikke vedtaget nogen ny lov på området. Efter den gældende lov, som er blevet behandlet her i Folketinget de tre gange, den skal ifølge grundloven, kan man altså få orlovsordninger i dag. Man kan ikke stoppe sagsbe-

handlingen ude i arbejdsformidlingerne på den måde ved at sende en telefax ud og sige: Læg disse ansøgninger på is, indtil den nye lov kommer. Den slags har vi set eksempler på herinde de seneste par år, som har ført ud i det ekstreme, og jeg vil bede ministeren bekræfte, at det ikke er ministeren, der har givet besked på, at den skal sendes ud, for det er jeg sikker på at det ikke er. Og jeg vil også bede ministeren sørge for, at den telefax bliver kaldt tilbage igen.

Så vil jeg gå til lovforslaget. Der er jo gode ting i det, men der har desværre også – som det jo oftest er – indsneget sig nogle ting, som er mindre gode. Jeg skal starte med det, jeg synes er mildt sagt mindre godt.

Jeg synes for det første, der er nogle problemer i det, man foreslår vedrørende de 60-årige. Ifølge den tekst, der står, kan alle, der er 60, rent faktisk for eftertiden ikke være på dagpenge; de kan kun være på efterløn. Dér må jeg spørge: Hvad tænker man på? Hvad har man tænkt sig, at de mennesker, der ikke er i a-kasse og derfor ikke kan overgå til efterløn, skal gøre, hvis de bliver arbejdsløse som 59-årige? Det er vi nødt til at få afklaret i udvalgsarbejdet, så den lovgivning ikke kommer til at stå sådan, for jeg mener, det er klart diskriminerende mod ældre mennesker. Og man står altså ikke med det ene ben i graven, fordi man er fyldt 60 år.

Det andet er, at jeg tror, man i farten har glemt, at der findes en bestemmelse om, at hvis man er 63 år og vil gå på efterløn, har man ret til den højeste sats resten af perioden. Den eksisterende lovgivning, som jeg her har omtalt, og det, der står i lovforslaget, kan nemlig ikke komme til at hænge sammen. Det skal vi også have rettet op på.

Når det er sagt, ser jeg med milde øjne på, at vi laver nogle ændringer vedrørende varsling og vedrørende afskedigelsesbestemmelserne, for det, der er kommet ud af det, har vel ikke helt været hensigten. Det vil vi derfor godt være med til at se på.

Men vi bliver nødt til at advare lidt, for vi synes, det er lidt hårdt, når der står, at man skal varsle en børnepasningsorlov, 26 uger før den starter. Det tror jeg ikke er hensigten, men sådan kan teksten læses, og når den kan læses sådan, kan der blive uklarheder om det. Det er derfor, jeg gør opmærksom på det nu; vi bør få